पद ३००

चिद्रूप होऊनि ठेले। नेणे पिंड ब्रह्मांड झालें गेलें।।१।। जो

काळाचाहि काळ। स्वयंप्रकाश न लागे मायामळ।।२।। म्हणे

माणिक तया ही प्रतीति । देह असो नसो न मोडे ब्रह्मस्थिति ।।३।।

(राग: झिंजोटी - ताल: धुमाळी अभंग)

योगियासी कैचें भय। द्वैताविण झाला सर्व ब्रह्ममय।।ध्रु.।। स्वयं